

PO -	J\ SOI
Došlo: -g_02.2017	
Podacie isto: ^	á*s*. kl'/L
Prfloh/tisty:	Vybavuje: j-p

31S/23/2016-72
5016200688

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Sobichovej a členov senátu JUDr. Veroniky Poláčkovej a JUDr. Pavla Polku, v právnej veci žalobkyne: **PRISSA, s.r.o.**, so sídlom Hlavná 195. 029 44 Rabča, IČO: 45 402 931, právne zastúpená advokátom: JUDr. Peter Škerlík, so sídlom J. Ťatliaka 2051/8. 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozská 32, poštový priečinok 29, 827 99 Bratislava, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. SK/0032/99/2016 zo dňa 18.05.2016, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Žiline žalobu z a m i e t a .

Žalobkyňa a žalovaný **n e m a j ú p r á v o** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

1. Prvostupňovým rozhodnutím Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pod č. K/0321/05/2015 zo dňa 27.11.2015 rozhodol vo vzťahu k žalobcovi tak, že žalobcovi - prevádzkareň: kontrola mala byť vykonaná v prevádzkarni: Predajne s detskými potrebami a hračkami PRISABaby OC Marína, Hviezdoslavovo námestie 1, Námestovo, deň plánovanej kontroly, ktorá nebola uskutočnená:

21.10.2015, za marenie výkonu kontroly, čím bol porušený § 9 ods. 2 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, a to neumožnením dokončenia výkonu kontroly inšpektorom Slovenskej obchodnej inšpekcie (zameranej aj na prešetrenie podnetu spotrebiteľa evidovaného pod číslom P-817/2015) dňa 21.10.2015 v prevádzkarni: Predajňa s detskými potrebami a hračkami PRISSA Baby, OC Marína, Hviezdoslavovo nám. 1 Námestovo, vykázaním inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie po začatí výkonu kontroly z vyššie uvedenej prevádzkarne štatutárnym zástupcom účastníka konania, konateľkou spoločnosti PRISSA, s.r.o. p. K. P. (po tom, čo bola upozornená na skutočnosť, že ak nebude inšpektorom Slovenskej obchodnej inšpekcie umožnený výkon kontroly, bude sa jednať o marenie, resp. sťaženie výkonu kontroly) s odôvodnením, že inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie majú opustiť prevádzkareň, majú sa na kontrolu ohlásiť deň vopred a že nepoznajú legislatívu, pričom štatutárny zástupca účastníka konania komunikoval s inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie zvýšeným hlasom, uložil žalobcovi podľa § 9 ods. 2 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa poriadkovú pokutu vo výške 1.650,00 Eur. V odôvodnení rozhodnutia poukázal, na to, že dňa 07.10.2015 bol na Inšpektorát v Žiline doručený podnet spotrebiteľa evidovaný pod č. P-817/2015 poukazujúci na predaj výrobku len s cudzojazyčným návodom na používanie. Dňa 21.10.2015 mala byť v prevádzkarni: Predajňa s detskými potrebami a hračkami PRISSA Baby, OC Marína, Námestovo vykonaná kontrola zameraná aj na preverenie vyššie uvedeného podnetu spotrebiteľa. Dňa 21.12.2015 sa o 10:30 hod. dostavili do vyššie uvedenej prevádzkarne inšpektori SOI a preukázali sa služobnými preukazmi. Predavačka pani B. G., ktorá bola informovaná o obsahu podnetu spotrebiteľa im predložila oprávnenie k podnikaniu, rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva a telefonicky informovala štatutárneho zástupcu účastníka konania, konateľku spoločnosti pani K. P. o príchode inšpektorov. Inšpektori po preverení informačných povinností o výrobkoch nachádzajúcich sa v ponuke spotrebiteľom, keď boli zistené tri druhy výrobkov s nedostatkami začali spisovať inšpekčný záznam a vyhotovovali fotodokumentáciu výrobkov s nedostatkami. O 11:50 hod. sa dostavil do vyššie uvedenej prevádzkarne štatutárny zástupca účastníka konania, ktorej sa inšpektori preukázali služobnými preukazmi, tie im chceli vytrhnúť z rúk a urobiť si z nich kópiu. Následne štatutárny zástupca účastníka konania zvýšeným hlasom inšpektorom SOI oznámil, že sa majú zbaliť, opustiť predajňu, pretože na kontrolu sa majú ohlásiť deň vopred, a že nepoznajú legislatívu. Inšpektori upozornili konateľku na skutočnosť, že ak im neumožní vykonať kontrolu, bude sa jednať o marenie resp. sťaženie výkonu kontroly. Potom konateľka žalobcu uviedla, že v budúcnosti pri kontrole nemajú inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie využívať pult a stoličky v prevádzkarni, majú ísť písať záznam mimo prevádzkarne do reštaurácie alebo kaviarne. Inšpektori sa po tejto komunikácii a po vrátení dokladov zamestnancovi účastníka konania z vyššie uvedenej prevádzkarne vzdialili, nakoľko im nebolo umožnené dokončenie a vykonanie kontroly v prevádzkarni. Z vyššie uvedeného

dôvodu nebol predmetný inšpekčný záznam zo dňa 21.10.2015 dokončený a ani podpísaný. Prvostupňový správny orgán poukázal na ustanovenie § 5 ods. 6 písm. a) a c) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu a tiež na § 7 ods. 2 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu. Neumožnením dokončenia vykonanej kontroly inšpektorom Slovenskej obchodnej inšpekcie, ich vykázanim z prevádzkarne po začatí výkonu kontroly konateľkou žalobcu po tom, čo bola upozornená, že ak nebude inšpektorom umožnený výkon kontroly, bude sa jednať o marenie resp. sťaženie výkonu kontroly s odôvodnením konateľky, že inšpektori majú opustiť prevádzkareň, majú sa na kontrolu ohlásiť deň vopred a že nepoznajú legislatívu, pričom konateľka komunikovala s inšpektormi zvýšeným hlasom, došlo zo strany žalobcu k nerešpektovaniu oprávnenia správneho orgánu vstupovať do prevádzkarne, na pozemky a do iných priestorov kontrolovaných osôb, ktoré súvisia s predajom výrobkov a poskytovaním služieb, požadovať od kontrolovaných osôb potrebné doklady, údaje a písomné alebo ústne vysvetlenia, čomu zodpovedá povinnosť kontrolovanej osoby umožniť inšpektorom Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonať kontrolu a toto konanie možno kvalifikovať ako marenie výkonu kontroly podľa § 9 ods. 2 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Správny orgán mal za to, že daným jednaním dochádza k mareniu resp. sťaženiu výkonu kontroly a to konkrétne dňa 21.10.2015. V rozhodujúcom bolo konštatovanie, či bol zákon dodržaný alebo porušený je stav zistený dňa 21.10.2015. Pri určovaní druhu pokuty prihliadol správny orgán na § 9 ods. 5 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu.

2. Proti predmetnému rozhodnutiu zo strany žalobkyne bolo podané odvolanie. Žalobkyňa v odvolaní poukázala na to, že bolo porušené ustanovenie § 3 ods. 2 a § 4 ods. 2 zákona o správnom konaní. Uviedla, že nikdy nebránila vykonať kontrolu, a preto tvrdenia zo strany inšpektorov SOI považovala za účelové a nepravdivé. Uviedla, že má právo vedieť, aby sa vyjadrila k podnetom spotrebiteľov, vedieť ich mená, žiadať doklad o tom, že v ich predajni aj zakúpili tovar, v ktorom videli nedostatky. Odmietla záver, že by svojim konaním marila výkon kontroly, a to neumožnením dokončenia výkonu kontroly. Tento záver je predčasný a ničím nepreukázaný. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu považovala za nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

3. O odvolaní rozhodol žalovaný správny orgán rozhodnutím zo dňa 18.05.2016 pod č. SK/0032/99/2016 a to tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na zistený skutkový stav tak, ako ho zistil prvostupňový správny orgán, ktorý bol spoľahlivo preukázaný, a to ako marenie výkonu kontroly. Bolo zrejmé z obsahu spisu, že inšpektori SOI sa dostavili do predmetnej prevádzkovej jednotky žalobkyne za účelom vykonania kontroly, pri výkone kontroly sa inšpektori preukázali preukazom SOI, ktorý ich oprávňuje na výkon kontroly, a že k jej ukončeniu nedošlo. Žalovaný podotkol, že ako marenie výkonu kontroly bolo zo strany orgánu dozoru vyhodnotené konanie konateľky pani K. P., ktorá vykázala inšpektorov SOI po začatí výkonu kontroly z vyššie uvedenej prevádzkarne, po tom, čo bola upozornená na skutočnosť, že až nebude inšpektorom umožnený výkon kontroly, bude sa jednať o marenie resp. sťaženie výkonu kontroly s odôvodnením, že inšpektori majú opustiť prevádzkareň a majú sa na kontrolu ohlásiť deň vopred, a že nepoznajú legislatívu. Zo samotného vyjadrenia žalobkyne k oznámeniu o začatí konania zo dňa 10.11.2015 vyplýva, že žalobkyňa bola toho názoru, že kontrola môže byť vykonávaná až po jej predchádzajúcom ohlásení upozorňujúc na zákon č. 10/1996 Z. z.. Žalovaný podotkol, že za účelom spoľahlivého zistenia skutkového stavu si zaobstaral okrem iného aj podklad - sťažnosť voči postupu inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorú podala žalobkyňa. Z predmetnej sťažnosti jednoznačne vyplýva, že konateľka spoločnosti

pani K. P. požiadala inšpektorov, aby opustili priestory obchodu, pričom na uvedené bola upozornená zo strany inšpektorov možným uložením pokuty za toto konanie, čo bolo z jej strany chápané ako vyhrážka. Opätovne v nej vyjadrila aj presvedčenie, že má v zmysle zákona č. 10/1996 Z. z. svoje práva a kontrola má byť kontrolovanému subjektu vopred oznámená, aspoň deň vopred. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že inšpekčný záznam zo dňa 21.10.2015 je nedokončený a nepodpísaný. Dokonca aj v rámci odvolacieho konania je účastníčka konania presvedčená, že nie je právom inšpektorov spisovať záznam, resp. zápis u kontrolovaného subjektu. Žalovaný podotkol, že kontrola inšpektorov spočíva v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa, ktorá je vykonávaná v zmysle zákona č. 128/2002 Z. z. Inšpektori sú pri výkone kontroly povinní preukázať sa preukazom SOI. z vykonanej kontroly spíšu inšpekčný záznam, sú povinní postupovať pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzať len z vlastných zistení, objektívne zisťovať a posudzovať skutkový stav ku všetkým osobám prítomných ku kontrole, správať sa nepredpojata a korektne. Kontrolovanej osobe z citovaného zákona vyplýva povinnosť umožniť inšpektorom a prizvaným osobám vykonať kontrolu, pričom spísanie inšpekčného záznamu, ako výsledku kontroly je súčasťou jej výkonu. Zo zákona č. 128/2002 Z. z. nevyplýva povinnosť inšpektorov SOI vopred ohlasovať kontrolovaným osobám výkon kontroly. Žalovaný uviedol, že tak z podkladov k administratívne mu spisu vyplýva jednoznačný záver, že žalobkyňa dňa 21.10.2015 odmietla umožniť výkon kontroly inšpektorom SOI vo svojej prevádzke, pričom ako dôvod odopretia výkonu kontroly udávala, že inšpektori SOI majú opustiť prevádzkareň, majú sa na kontrolu ohlásiť aspoň deň vopred a že nepoznajú legislatívu. Správny orgán vzhľadom na vyššie uvedené nepovažuje záver o veci za predčasný, rovnako ako nepovažuje napadnuté rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené bez uvedenia príslušnej úvahy. Napadnuté rozhodnutie považuje žalovaný správny orgán za zákonné a správne a dôvod na jeho zrušenie nezistil. Poukázal na to, že prvoradou povinnosťou podnikateľského subjektu je spolupracovať s orgánom dozoru a poskytnúť mu potrebnú súčinnosť. Podľa názoru správneho orgánu má byť podnikateľský subjekt pri plnení svojich podnikateľských záväzkov, vrátane poskytovania súčinnosti kontrolným orgánom aktívny a má niest' aj adekvátnu zodpovednosť za ich nesplnenie. O výške pokuty rozhodol s poukazom na § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. a aj § 9 ods. 5 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Žalobkyňa neposkytla potrebnú požadovanú súčinnosť pri výkone kontroly, nakoľko vykázala inšpektorov z prevádzky, čím nerešpektovala ich oprávnenie, čoho následkom nebolo možné zo strany SOI preveriť opodstatnenosť podnetu spotrebiteľa a riadne ukončiť výkon kontroly, čím žalobkyňa de facto zmarila výkon kontroly. Povinnosťou kontrolovanej osoby bolo umožniť inšpektorom vykonať kontrolu umožnením vstupu do prevádzkarne, podať ústne vysvetlenie a predložiť požadované podklady a toto vyplýva priamo zo zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu. konaním žalobkyne bol nielen zmarený výkon kontroly, ale aj spochybnená podstata a význam kontrolnej činnosti vykonávanej Slovenskou obchodnou inšpekciou pri kontrole vnútorného trhu.

4. Proti rozhodnutiu žalovaného žalobkyňa podala správnu žalobu, ktorá súdu bola doručená dňa 12.08.2016 a to v zákonom stanovenej lehote.

5. Napadnutým rozhodnutím žalovaný správny orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie, pričom sa fakticky stotožnil aj s odôvodnením prvostupňového orgánu. Obidva správne orgány pri rozhodovaní svoje rozhodnutia odôvodňujú tým, že vraj konateľka žalobkyne neumožnila 21.10.2015 inšpektorkám vykonanie kontroly, resp. že zmarila výkon kontroly v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach

ochrany spotrebiteľa, pričom prvostupňový orgán uvádza, že neumožnila len dokončiť vykonanie kontroly. Dôkazy však absentujú v odôvodnení obidvoch rozhodnutí, ktoré sú založené najmä na tvrdeniach inšpektoriek.

Rozhodnutie žalovanej aj prvostupňové rozhodnutie vychádzajú z nesprávne zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu, v tom, že konateľka žalobkyne mala zamedziť vykonaniu, resp. dokončeniu vykonávania kontroly.

Hoci je pravdou, že záznam z kontroly inšpektorky v predajni nedopísali, nie je pravdou, že by neboli mohli vykonať kontrolnú činnosť, kvôli ktorej prišli. A nie je pravdou ani to, že by kontrolnú činnosť neboli dokončili. Naopak, podnet osoby/osôb, ktorý bol oficiálnym dôvodom kontroly, nedokázali ničím relevantným dokladovať a keď zistili, že takéto osoby ani nikdy v Predajni ani v E-shope nenakupovali, začali kontrolovať (bez toho, že by boli oznámili zamestnankyniam žalobkyne, že hodlajú vykonávať iný druh kontroly) svojvoľne a bez toho, aby požadovali akékoľvek vysvetlenia vykonali inú kontrolu. Ak skonštatovali pochybenie, nedostatok, tak jedine kontrolou tovaru, ktorý ešte nebol určený na predaj, ale bol iba pripravovaný na predaj, pričom žiadne otázky nekládli a žiadna snaha im to vysvetliť iniciatívne nebola úspešná. Inšpektorky jednoducho iniciatívne vysvetľovanie zástupkýň žalobkyne nezaujímalo.

Jediné čo nedokončili nebolo vykonanie kontroly, ale dopísanie záznamu o jej vykonaní, ktorý síce písať začali, no nedokončili ho po tom, čo atmosféra vďaka ich povýšeneckému správaniu neustále gradovala a kedy tak inšpektorky ako aj konateľka chvíľami reagovali podráždené. Pritom na gradáciu malo vplyv viacero faktorov. Osobitne skutočnosť, že začali písať záznam o niečom inom ako o skutočnostiach, ktoré mali vyplývať z podnetu sťažovateľa/ov.

Žalobca mal za to, že kontrola bola ukončená okamihom vykonania poslednej z kontrolných činností, ktoré viedli k zisťovaniu informácií o dodržiavaní zákonných a podzákonných noriem pri predaji tovaru v predajni v zmysle Zákona o štátnej kontrole. Za vykonávanie kontroly už nemožno považovať spisovanie záznamu, kde sa len zaznamenávajú poznatky zistené kontrolnou činnosťou.

Dôkazom, že kontroly boli dokončené je aj skutočnosť, že prvostupňový orgán na základe činnosti vykonanej 21.10.2015 začal okrem konania týkajúceho sa tejto žaloby tiež správne konanie č. P/0347/05/2015, pričom šetrenie, ktoré nezistilo žiadne porušenie formálne začal viesť pod č. P-817/2015/5123 a pod č. P-817/2015/5122 akoby nanovo.

Žalovaná sa pri zisťovaní skutkového stavu nezaoberala v dostatočnej miere skutočnosťami vyplývajúcimi z odvolania a hoci neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho prerokovania veci vydala rozhodnutie žalovanej bez neho. Podľa nášho názoru bola žalovaná povinná na odstránenie rozporov a zistenie skutočného stavu postupovať v zmysle ust. § 21 Správneho poriadku a ústne pojednávanie zvoliť. Mal za to, že nerešpektovanie § 21 Správneho poriadku možno vzhľadnúť aj pri rozhodovaní prvostupňového orgánu, kde navyše by sa ústnym pojednávaním veci eliminovala aj možnosť, že prvostupňové rozhodnutie spracovávali osoby, ktoré boli účastné kontroly, a teda mal za to, že vzhľadom na popísaný priebeh kontroly v tejto veci mali byť pre pomer k veci aj žalobkyni zaujaté konať v tejto veci.

Nesprávne posúdenie veci je determinované v prvom rade nesprávnymi skutkovými zisteniami, keď vo výroku prvostupňového rozhodnutia sa uvádza, že pokuta sa ukladá za „marenie výkonu kontroly..“ čo ale nie je pravda, pretože kontrolná činnosť (kontrola) bola inšpektorkami vykonaná až nad rámec podnetu, či sťažnosti, ktorú „pôvodne“ prišli šetriť. A hoci je faktom, že inšpektor má právo vykonať na mieste kontroly vyhotoviť aj záznam na zadokumentovanie nedostatkov, túto činnosť už nie je dôvodné hodnotiť ako kontrolu.

Ani zákon o štátnej kontrole nedefinuje, že by súčasťou kontroly bolo aj spisovanie písomného záznamu. Jediné vyhotovovanie obrazového alebo zvukovo obrazového záznamu

(nie písomného) je ponímané v Zákone o štátnej kontrole ako súčasť kontroly. A obrazový záznam inšpektorky aj vyhotovili. Je prílohou inšpekčného záznamu. Aj z ust. § 6 zákona o štátnej kontrole vypláva, že písomný záznam o opatreniach sa spisuje až na základe výsledkov kontroly, to znamená po kontrole. Z § 6 ods. 2 zákona o štátnej kontrole (Opatrenia podľa odseku 1 oznámi inšpektor ústne kontrolovanej osobe a vyhotoví o nich písomný záznam. Ak kontrolovaná osoba s opatreniami podľa ods. 1 nesúhlasí, môže proti nim podať do troch dní odo dňa ich doručenia písomné námietky...). Z citovanej časti § 6 ods. 2 je dokonca možné vyložiť si Zákon o štátnej kontrole aj tak, že písomný záznam nie je dôvodné vyhotovovať v mieste vykonania kontroly. Stačí, ak sa opatrenia kontrolovanej osobe oznámia ústne, následne vyhotoví záznam a doručí, kedy zároveň začína plynúť lehota na podanie písomných námietok, ktoré mohli (nemuseli) byť predtým oznámené kontrolovanému aj ústne.

O tom, že kontrola bola vykonaná nesvedčí len to, že po jej vykonaní inšpektorky začali spisovať záznam, ale svedčí o tom aj žalovanej doručený inšpekčný záznam, v ktorom sa konštatuje, že inšpektorky prekontrolovali 30 druhov výrobkov, kde nedostatky nezistili a nedostatky boli vraj zistené litroch výrobkov. To sú ale práve výrobky, ktoré ešte neboli určené na predaj, ale boli v procese prípravy na predaj tak, ako sme uviedli vyššie. Ak teda inšpektorky už začali spisovať záznam o kontrole, tak z inšpekčného záznamu vyplýva jasne, že kontrola musela byť už vykonaná, už jej teda ani nebolo možné brániť, lebo brániť jej možno len pred alebo počas vykonávania. Aj preto je výrok už prvostupňového rozhodnutia nezákonný alebo je ním ukladaná sankcia za niečo, čo sa nielen nestalo, ale ani stať nemohlo, lebo kontrola vykonaná bola.

Slovenská republika je právny štát. Je nutnosťou, aby každý orgán, ktorý rozhoduje o právach a povinnostiach fyzických aj právnických osôb konal striktné len v medziach zákona. Rozhodovacia činnosť preto musí byť vykonávaná dôsledne v súlade s právnym poriadkom. Štátny aj správny orgán môžu konať pri výkone štátnej správy len to, čo im právny poriadok prostredníctvom právnych noriem verejného práva, medzi ktoré patrí aj správne právo dovoľuje, pretože normy správneho práva sú normami kogentnými. Používanie analógie, či extenzívneho výkladu, ako to vykonala žalovaná nemá oporu v zákone.

Poukázal na to, že jedným zo základných práv účastníka konania je aj právo na riadne, t. j. dostatočné a zrozumiteľné odôvodnenie každého správneho rozhodnutia. § 46 Správneho poriadku stanovuje, že rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti. Nadväzne na toto ustanovenie vyplýva z § 47 ods. 3 Správneho poriadku, že povinnosťou správneho orgánu je v odôvodnení rozhodnutia uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Prvostupňové rozhodnutie síce pomerne podrobne popisuje povinnosti kontrolovaného subjektu aj práva inšpektora vykonávajúceho kontrolu, no opomína to podstatné, uviesť, aké dôkazy nasvedčujú tomu, že sa skutok stal tak, ako je popísaný v skutkovej vete vo výroku a tiež, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov o tom, že skutok sa stal. Už vôbec sa správny orgán nevyporiadal s tým, prečo uložil pokutu v hornej hranici sadzby, možno povedať, že vychádzal len z vlastných tvrdení, ktoré podľa nášho názoru boli výrazne ovplyvnené najmä vyhrotenou atmosférou za akej sa kontrola konala.

Ani rozhodnutie žalovanej podľa nášho názoru nezodpovedá požiadavke vyplývajúcej z § 47 ods. 3 Správneho poriadku, je s ňou v rozpore z rovnakých dôvodov ako prvostupňového rozhodnutie, no tiež preto, že sa v ňom žalovaná nevyporiadala s obsahom odvolania. Ani z tohto druhostupňového rozhodnutia nie je zrejmé, či a aké dôkazy boli v správnom konaní vykonané a nie je možné ani zistiť, ako prebiehalo konanie pred správnym

orgánom. Žalovaná, ako odvolací správny orgán, sa vôbec nezaoberala námietkami žalobkyne ohľadom nedostatočne zisteného skutkového stavu. Dokonca uviedla, že žalobkyňa, ako účastník konania, vraj nevyvrátila skutkový stav zistený 21.10.2015. ktorý žalovaná považuje za nepochybne preukázaný. O výške pokuty v odvolaní uviedla len, že ju považuje za primeranú vzhľadom na jej represívnu a výchovnú funkciu a že vraj zodpovedá zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona. To podľa nás je veľmi nekonkrétne a všeobecné odôvodnenie, ktoré nekorešponduje s § 47 ods. 3 Správneho poriadku, ani z ust. § 34 ods. 5, podľa ktorého je potrebné všetky dôkazy hodnotiť jednotlivo a zároveň všetky vo vzájomných súvislostiach, čo žalovaná zjavne opomenula. Rozhodnutie žalovanej je teda nezákonné tiež preto, že je aj nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôkazov.

Ďalej považoval za nesprávne a nelogické, aby správny orgán akékoľvek výsledky kontroly rozdelil na viac samostatných konaní. Je to nielen v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, ale aj s elementárnou logikou.

Ústavou garantované právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutia tak súdov ako aj správnych orgánov boli zdôvodnené a presvedčivé. Takýto postup vyplýva z potreby trans ods. parentnosti vysluhovania spravodlivosti, ktorá je nevyhnutnou súčasťou nielen každého justičného, ale aj správneho aktu. Odôvodnenie rozhodnutia má byť zárukou toho, že výkon spravodlivosti a štátnej správy nie je arbitrárny. V tomto prípade ale takým odôvodnenie ani jedného z rozhodnutí nie je.

Ako vyplýva z právnej praxe a rozhodnutí odvolací orgán môže zamietnuť a potvrdiť prvostupňové rozhodnutie len, ak je spoľahlivo v nepochybne zistený skutkový stav. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v danom prípade tomu tak nie je, a preto podľa § 182 ods. 1 písm. g) SSP navrhol, aby vec bola prejednaná na pojednávaní, na ktorom navrhol vypočuť svedkov: p. B. G., ..., p. I. S., ..., p. J. P., ..., p. inšpektorky SOI, ktoré boli prítomné na kontrole.

Nakoľko rozhodnutie žalovanej je z dôvodu najmä nedostačujúceho zistenia skutkového stavu pre riadne posúdenie veci a tiež nesprávneho právneho posúdenia a je čiastočne nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, a preto navrhol, aby súd po vykonaní dokazovania na pojednávaní, podľa ust. § 194 ods. 2 v spojení s § 191 ods. 1 písm. c), d) a e) ods. 3 SSP vydal rozsudok, že rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

6. K žalobe podal žalovaný písomné vyjadrenie, ktoré súdu bolo doručené dňa 05.09.2016. pričom žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a jednotlivé žalobné námietky žalobkyne považoval za nedôvodné. Neumožnenie riadneho dokončenia výkonu kontroly inšpektorom SOI a ich vykázanim z priestorov prevádzkarne žalobkyňou bolo posúdené ako marenie výkonu kontroly podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z.. Žalovaný sa domnieva, že správne konanie za marenie pre neumožnenie dokončenia výkonu kontroly inšpektorom SOI nie je v žiadnom prípade nezákonné a uloženie pokuty v napadnutom rozhodnutí považuje žalovaný za dôvodné.

7. K vyjadreniu žalovaného sa rovnako písomne vyjadrila žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 28.10.2016, pričom zotrvala na dôvodoch žaloby, pričom vyjadrenia žalovaného považovala za účelové a zavádzajúce. Zotrvala na dôvodoch žaloby a žiadala vypočuť označených svedkov v žalobe na odstránenie rozporov v konaní.

8. Krajský súd v Žiline, ako správny súd vo veci nariadil termín pojednávania na deň 25.01.2017.

9. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na dôvodoch žaloby a doplnil, že v prípade ak súd dospeje k názoru, že spisovanie záznamu z kontroly je jej súčasťou žiadal v zmysle § 198 ods. 1 SSP zmeniť druh alebo výšku sankcie, tak aby nebola likvidačná, alebo, aby upustil od uloženia sankcie.

10. Poverený zamestnanec žalovaného na pojednávaní zotrval na vyjadreniach k žalobe, žiadal žalobu zamietnuť.

11. Krajský súd v Žiline, ako správny súd, preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, vrátane postupu, ktorý im predchádzal v rozsahu danom žalobnými dôvodmi žalobcu, ako aj v zmysle ust. § 195 SSP. Súd konštatuje, že s poukazom na § 196 SSP nezistil vady uvedené v § 195 SSP, preto nepostupoval podľa § 196 SSP.

12. Podľa § 194 ods. 1 SSP. správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

13. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

14. Podľa § 197 SSP. správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

15. Podľa § 198 ods. 1-5 SSP správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom

a) zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter, b) upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci. Správny súd môže podľa odseku 1 rozhodnúť len tak, ako mohol podľa osobitného predpisu rozhodnúť orgán verejnej správy. Ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá bola postihnutá napadnutým rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy, nemôže byť správnym súdom rozhodnuté podľa odseku 1 v jej neprospech. Rozsudok správneho súdu podľa odseku 1 nahrádza výrok rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy v takom rozsahu, v akom bolo rozhodnuté o zmene druhu alebo výške sankcie alebo upustení od jej uloženia. Vo výroku rozsudku podľa odseku 1 správny súd uvedie a) označenie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, b) druh a výšku sankcie uloženej orgánom verejnej správy, c) druh a výšku sankcie uloženej správnym súdom alebo upustenie od jej uloženia.

16. Podľa § 27 ods. 1 SSP, pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúmané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. Ak orgán verejnej

správy, ktorý vydal skoršie rozhodnutie alebo opatrenie, nie je v konaní pred správny súdom žalovaným, má postavenie účastníka konania podľa § 32 ods. 3 písm. c).

17. Podľa § 27 ods. 2 SSP, pri rozhodnutí, opatrení alebo inom zásahu, ktoré orgán verejnej správy vydal alebo vykonal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 192, 198 a § 230 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a).

18. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa - stav účinný k 31.12.2015, Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

19. Podľa 4 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. (stav účinný k 31.12.2015), Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby")

- a) zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1,
- b) vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,
- c) kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,
- d) zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,
- e) informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,
- t) informuje verejnosť o prijatých opatreniach na mieste alebo ochranných opatreniach, ak ide o organizovanie alebo uskutočňovanie predajných akcií podľa osobitného predpisu; súčasťou informácie je vždy uvedenie presného označenia organizátora predajnej akcie alebo predávajúceho, ktorému boli opatrenia uložené, a upozornenie na protiprávne konanie, za ktoré boli opatrenia uložené,
- g) využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,
- h) ukladá pokuty,
- i) vybavuje sťažnosti spotrebiteľov,
- j) objasňuje priestupky,
- k) vydáva na žiadosť osoby, ktorá je zapísaná v registri veriteľov alebo ktorá má o zápis do registra veriteľov záujem, písomné potvrdenie o splnení podmienok podľa osobitného predpisu.

20. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z., Slovenská obchodná inšpekcia je pri kontrole oprávnená

- a) vydávať záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov,
- b) požadovať od kontrolovaných osôb potrebné informácie a doklady,
- c) požadovať, aby výrobky boli označené vhodným upozornením na riziká, ktoré môžu vyplývať z použitia výrobkov,
- d) zakázať dodávku a predaj výrobkov alebo poskytovania služieb (§ 6),
- e) nariadiť účinné a okamžité stiahnutie výrobku z trhu, a ak treba, aj jeho zničenie na náklady kontrolovanej osoby, nariadiť zverejnenie upozornení na riziká výrobkov v prípade ohrozenia života alebo zdravia, alebo majetku spotrebiteľov,
- f) vyhotovovať obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy na zdokumentovanie zistených nedostatkov,
- g) vykonávať kontrolné nákupy.

21. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z., kontrolu vnútorného trhu vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia prostredníctvom inšpektorov, ktorí sú zamestnancami Slovenskej obchodnej inšpekcie.

22. Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z. z., inšpektor je povinný sa preukázať pri kontrole preukazom Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorý ho oprávňuje na výkon kontroly.

23. Podľa § 5 ods. 6 zákona č. 128/2002 Z. z., inšpektor je pri kontrole oprávnený

a) vstupovať do prevádzkarní, na pozemky a do iných priestorov kontrolovaných osôb, ktoré súvisia s výrobou, predajom výrobkov a poskytovaním služieb; nedotknuteľnosť obydlia nesmie byť týmto dotknutá,

b) overovať totožnosť kontrolovaných osôb, ich zamestnancov alebo osôb, ktoré v mene kontrolovaných osôb konajú,

c) požadovať od kontrolovaných osôb potrebné doklady, údaje a písomné alebo ústne vysvetlenia,

d) odoberať vzorky výrobkov na posúdenie ich kvality, bezpečnosti a zhody,

e) požadovať od kontrolovaných osôb, aby v určenej lehote odstránili zistené nedostatky, ich príčiny a škodlivé následky,

f) uložiť pokutu v blokovom konaní, ak tak ustanovuje osobitný zákon,

g) nahliadnuť do príslušnej dokumentácie výrobku označeného značkou zhody CE vykonávanej náhodne, a ak je dôvod na obavy, že výrobok neposkytuje požadovanú úroveň ochrany oprávneného záujmu; požadovať dokumentáciu v rozsahu podľa osobitného predpisu, 14b) a to v štátnom jazyku môže len vtedy, ak je to nevyhnutné a primerané riziku, ktoré výrobok môže predstavovať,

h) vyhotovovať obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy na zdokumentovanie zistených nedostatkov,

i) vykonávať kontrolné nákupy, a to i nepriamo a pod utajenou identitou.

24. Podľa § 5 ods. 7 zákona č. 128/2002 Z. z., inšpektor je povinný zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvie pri kontrole a v súvislosti s ňou, okrem skutočností, ktoré treba zverejniť podľa § 8 ods. 1 písm. d).

25. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z., kontrolovaná osoba je povinná umožniť inšpektorom a prizvaným osobám vykonať kontrolu, najmä umožniť vstup do objektov, prevádzkarní, na pozemky a do iných priestorov, ktoré súvisia s predajom výrobkov a poskytovaním služieb.

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z., inšpektorát môže uložiť kontrolovanej osobe, ktorá marí, ruší alebo inak sťažuje výkon kontroly, poriadkovú pokutu do 50 000 Sk, a to aj opakovane.

27. Podľa § 9 ods. 3 predmetného zákona, konanie o uložení pokuty možno začať do jedného roka odo dňa, keď sa inšpektorát o porušení povinnosti podľa odsekov 1 a 2 dozvedel. Pokutu nemožno uložiť, ak od porušenia povinnosti uplynuli tri roky.

28. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 128/2002 Z. z., pokutu nemožno uložiť, ak bola za to isté porušenie povinností uložená podľa iných právnych predpisov.

29. Podľa § 9 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z. z., pri uložení pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania.

30. Podľa § 12 zákona č. 128/2002 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa použije všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb., rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

32. Podľa § 47 ods. 1. 2, 3 zákona č. 71/1967 Zb., rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

33. Z obsahu žaloby je zrejmé, že v danom prípade ide o správnu žalobu vo veciach správneho trestania s poukazom na § 194 ods. 1 SSP a nasl.. Žalobné námietky v predmetnej veci súd vyhodnocuje ako nedôvodné. Podľa názoru súdu správne orgány v predmetnej veci dostatočne zistili skutkový stav a na takto zistený skutkový stav správne aplikovali ustanovenia právneho predpisu, a to konkrétne zákona č. 128/2002 Z. z., a preto bola žaloba ako nedôvodná postupom podľa § 190 SSP zamietnutá, a to z nasledovných dôvodov:

34. Z obsahu úradného záznamu nachádzajúceho sa v administratívnom spise, ktorý bol spísaný inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie dňa 21.10.2015 resp. dňa 22.10.2015 bolo zistené, že dňa 21.10.2015 mala byť vykonaná kontrola na základe podnetu P-817/2015 v prevádzkarni Hračky - PRISSA Baby, OC Marína v Námestove, na základe plánu práce. Inšpektori 641 a 640 sa dostavili do predmetnej prevádzkarne cca o 10:30 hod.. Prítomné boli tri zamestnankyne. Ako osoba prítomná pri kontrole sa predstavila predavačka pani B. G.. Inšpektori sa preukázali služobnými preukazmi a informovali predavačku o predmetnom podnete. Predložila oprávnenie k podnikaniu, rozhodnutie RUVZ a telefonovala konateľke spoločnosti PRISSA, s.r.o.. Inšpektori začali spisovať inšpekčný záznam na základe prešetrovaného podnetu, v ktorom spotrebiteľ uvádzal, že mu k objednanému tovaru cez e-shop nebol zaslaný návod na použitie a bezpečnostné upozornenia v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, ale v poľskom jazyku, predavačka vyhľadávala objednávku. Medzitým inšpektori prekontrolovali informačné povinnosti aj na výrobkoch, ktoré boli v priamej ponuke pre spotrebiteľa na prevádzkarni. Pri kontrole boli zistené nedostatky, a tieto boli zaznamenávané postupne do inšpekčného záznamu a bola priebežne vyhotovovaná aj fotodokumentácia nedostatkov, ktorá mala tvoriť neoddeliteľnú súčasť inšpekčného záznamu. Inšpekčný záznam na základe nižšie uvedeného konania konateľky nebol dokončený, prečítaný a ani podpísaný a konateľka k záznamu nepodala žiadne vysvetlenie. Nedokončený inšpekčný záznam, ako i fotodokumentácia tvoria neoddeliteľnú súčasť úradného záznamu. Tento na prevádzke nedokončili a to z nasledovných dôvodov: V čase cca 11:50 hod. sa na prevádzku dostavila osoba, ktorá sa

predstavila ako konateľka spoločnosti, ale inšpektorom sa nelegitimovala. Inšpektori sa ihneď preukázali služobnými preukazmi, ktoré konateľka chcela vytrhnúť inšpektorom z rúk a chcela si urobiť kópiu údajov, na čo bola informovaná o oprávnení inšpektorov a upozornená na to, že sa identifikujú číslami služobných preukazov, ktoré si následne predavačka zapísala na papierik. Konateľka sa v tom rozkričala a uviedla, že sa máme zbaliť a opustiť predajňu, pretože na kontrolu sa máme ohlásiť deň vopred a nepoznáme legislatívu. Konateľku inšpektori upozornili, že dochádza k mareniu alebo sťaženiu výkonu kontroly pri takomto jednaní a ohlásili túto skutočnosť telefonicky nadriadenému. Tento im uviedol, že prevádzku majú opustiť a spísať úradný záznam. Po telefonáte ich znova upozornila konateľka, že majú prevádzku opustiť, že jednáť v budúcnosti môžu len s konateľkou a keď nie je na prevádzke prítomná, odísť a ohlásiť sa deň vopred.

35. V administratívnom spise žalovaného sa nachádza aj inšpekčný záznam zo dňa 21.10.2015 vo vzťahu ku kontrole v prevádzkarni Hračky PRISSA Baby. OC Marina, Hviezdoslavovo námestie č. 1, Námestovo, pričom kontrola bola začatá za prítomnosti predavačky B. G. o 10:30 hod.. Kontrola bola zameraná na zákon č. 128/2002, zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, zákon č. 78/2012, zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytnutí služieb na základe zmluvy uzatvorenej na diaľku, prešetrenie podnetu P-817/2015. Súčasťou začatého inšpekčného záznamu bola aj fotodokumentácia.

36. Oznámením o začatí správneho konania zo dňa 21.10.2015, ktoré žalobca prevzal dňa 30.10.2015 bolo vo vzťahu k žalobkyni oznámené v zmysle ust. § 18 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. začatie správneho konania o uložení pokuty podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa z dôvodu neumožnenia vykonania kontroly inšpektorom Slovenskej obchodnej inšpekcie zameranej aj na prešetrenie podnetu spotrebiteľa evidovaného správnym orgánom pod č. P-817/2015 zo dňa 21.10.2015 v prevádzkarni Hračky - PRISSA Baby, OC Marina, Hviezdoslavovo námestie 1. Námestovo, ich vykázanim z tejto prevádzkarne pani konateľkou spoločnosti pani K. P. s odôvodnením, že inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie majú opustiť prevádzkareň, majú sa na kontrolu ohlásiť deň vopred a že nepoznajú legislatívu, pričom kontrolovaná osoba komunikovala s inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie zvýšeným hlasom, pričom došlo k mareniu výkonu kontroly. Zároveň bola žalobkyňa vyzvaná, aby sa v lehote 8 dní od doručenia tohto oznámenia k dôvodom konania vyjadrila, prípadne navrhla doplnenie dokazovania.

37. Súd konštatuje, že aj napriek upozorneniu zo strany inšpektorov, že uvedeným konaním konateľky žalobcu dochádza k mareniu resp. sťaženiu výkonu kontroly pri takomto jednaní, tieto zistenia korešpondujú z obsahom interného zápisu - úradného záznamu zo dňa 22.10.2015, ktorý bol vyhotovený inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorým bolo znemožnené dokončiť začatú kontrolu a to práve konaním konateľky žalobcu. Konaním konateľky žalobcu, ktorá znemožnila inšpektorom SOI dokončiť kontrolu v prevádzkarni žalobcu došlo k porušeniu ustanovení zákona a to § 7 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z., podľa ktorého kontrolovaná osoba je povinná umožniť inšpektorom a prizvaným osobám vykonať kontrolu, najmä umožniť vstup do objektov, prevádzkarní, na pozemky a do iných priestorov, ktoré súvisia s predajom výrobkov a poskytovaním služieb. Takisto je potrebné poukázať aj na ustanovenia § 5 ods. 6 písm. a) a c) zákona č. 128/2002 Z.z., podľa ktorého je inšpektor pri kontrole oprávnený vstupovať do prevádzkarní, na pozemky a do iných priestorov kontrolovaných osôb, ktoré súvisia s výrobou, predajom výrobkov a poskytovaním služieb: nedotknuteľnosť obydlia nesmie byť tým dotknutá. Taktiež inšpektor pri kontrole je

oprávnený požadovať od kontrolovaných osôb potrebné doklady, údaje a písomné alebo ústne vysvetlenia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti aj podľa názoru súdu bola žalobkyňa povinná umožniť špecifikovaným konkrétnym inšpektorom dokončiť kontrolu v danej prevádzkarni. Uvedené konanie bolo správne subsumované a posúdené ako marenie výkonu kontroly zo strany inšpektorov SOI s poukazom na § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z..

38. K jednotlivým žalobným námietkam žalobkyne súd uvádza nasledovné.

39. K námietke žalobkyne k nesprávne zistenému a vyhodnotenému skutkovému stavu veci v tom zmysle, že konateľka žalobkyne mala zamedziť vykonaniu resp. dokončeniu vykonania kontroly je potrebné uviesť, že v danom prípade predmetom postihu ako marenie výkonu kontroly bola skutočnosť neumožnenia riadneho dokončenia výkonu kontroly inšpektormi SOI, a to nerešpektovaním oprávnení inšpektorov, ktoré sú stanovené v § 5 ods. 6 písm. a) a c) zákona č. 128/2002 Z. z.. Hlavným dôvodom bolo ich tzv. vykázanie z priestorov prevádzkarne žalobcom, ktoré bolo nakoniec posúdené ako marenie výkonu kontroly podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o čom svedčí fakt - jednak nedokončený inšpekčný záznam zo dňa 21.10.2015. ktorý nebol podpísaný jednak ani inšpektormi, jednak aj zo strany samotnej žalobkyne a jednak aj úradný záznam inšpektorov, ktorý sa nachádza ako dôkaz v administratívnom spise. Nie je ani sporné, že žalobkyňa vyzvala inšpektorov SOI po začatí výkonu kontroly na opustenie priestorov jej prevádzky, pričom toto priamo vyplýva aj z jednak úradného záznamu, ktoré spísali inšpektori SOI a tiež aj z podanej sťažnosti, ktorú podala žalobkyňa voči postupu inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie č. 640 a 641, evidovaná pod č. P-817/2015. Taktiež súd udáva, že zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa zveril do pôsobnosti orgánu SOI, kontrolu predaja výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu, teda či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Žalobkyňa má v súvislosti s rôznymi právnymi úpravami, ako napr. zákonom č. 78/2012 o bezpečnosti hračiek, zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, zákonom č. 102/2014 a inými stanovené povinnosti, ktorých dodržiavanie je Slovenská obchodná inšpekcia oprávnená kontrolovať. Je potrebné poukázať na to, že je bežné, že pri svojej činnosti Slovenská obchodná inšpekcia využíva aj podnety spotrebiteľov, avšak takýmto nie je nijakým spôsobom limitovaná, to znamená, že spôsob a rozsah kontroly určuje nezávisle na obsahu podnetov, vo svojej kontrolnej činnosti je Slovenská obchodná inšpekcia nezávislá, ako to vyplýva aj z ust. § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z.. Súd uvádza, že zo zákona neprináleží žalobkyňi vyhodnocovať vhodnosť - nevhodnosť spôsobu výkonu kontroly a v závislosti od toho určovať podmienky výkonu kontroly správneho orgánu ako - podmienku vopred sa ohlásiť na výkon kontroly, ukončiť kontrolu, ukončiť spisovanie záznamu atď..

40. Podľa názoru súdu a vyplýva to aj z nedokončeného inšpekčného záznamu kontrola bola okrem prešetrenia podnetu P-817/2015 zameraná aj na kontrolu dodržiavania povinností ustanovených zákonom č. 78/2012 Z. z., zákona č. 250/2007 Z. z. a tiež zákona č. 102/2014 Z. z.. Ani podľa názoru súdu nie je zrejmé, že kontrola vykonaná bola, resp. bola skončená. Inšpekčný záznam zo dňa 21.10.2015 dokončený nebol, nebol ani podpísaný a neobsahoval ani ďalšie podstatné obsahové náležitosti, ako sú napr. záväzné pokyny uložené na odstránenie zistených nedostatkov - pričom z nedokončeného inšpekčného záznamu je zrejmé, že jeden zistený nedostatok bol. V tomto smere súd považuje námietky žalobkyne za účelové s cieľom spochybníť samotnú kontrolnú činnosť inšpektorov SOI a vyhnúť sa zodpovednosti za zistené protiprávne konanie.

41. Taktiež sú nedôvodné námietky žalobkyne, čo sa týka, že okrem predmetného konania správny orgán začal aj konanie P-0347/05/2015, pričom šetrenie, ktoré nezistilo žiadne porušenie formálne začal viesť pod č. P-817/2015/5123 a pod č. P-817/2015/5122, akoby nanovo. Súd k tomuto udáva, že oznámením o začatí správneho konania pod č. K.0321/05/2026 zo dňa 28.10.2015 bolo začaté konanie vo veci uloženia pokuty podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. so špecifikáciou uvedenou vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. Súd súhlasí s vyjadrením žalovaného, že žalobkyňa sa sama stavia do pozície oprávneného určovať rozsah samotnej kontroly, pričom tomu tak nie je. rozsah stanovenej kontroly je daný zákonnými limitami. Súd sa rovnako nestotožňuje ani s názorom žalobkyne, že by inšpektori SOI mali vykonať kontrolu tak, že túto vopred nahlásia, pričom je nutné konštatovať, že uvedené by sa už marilo účelu samotnej vykonanej kontroly.

42. Vo vzťahu k námietkam vedenia troch správnych konaní súd zároveň uvádza, že v danom prípade bola pokuta uložená pre marenie výkonu kontroly s poukazom na § 9 ods. 2 zákona o štátnej kontrole, pričom daná pokuta podľa názoru súdu má skôr charakter poriadkový. Žalobkyňa zároveň nešpecifikovala, či predmetné správne konania aj nejakým spôsobom skončili, či za porušenie prípadných povinností bola žalobkyni aj uložená pokuta. Podľa názoru súdu sa žalovaný správny orgán dostatočne zaoberal dôvodmi odvolania, ktoré žalobkyňa uvádzala vo svojom odvolaní.

43. K námietke žalobkyni, že správny orgán mal vo veci nariadiť ústne pojednávanie súd udáva, aj keď je nesporné, že v § 21 Správneho poriadku, ktorý je možné aplikovať v predmetnej veci je stanovené, že správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon. V predmetnej veci nariadenie ústneho pojednávania osobitný zákon neustanovuje, pričom aj podľa názoru súdu v predmetnom prípade správne správny orgán považoval skutkový stav za presne a spoľahlivo zistený, a ani podľa názoru súdu by ústne pojednávanie v predmetnej veci neprispelo k objasneniu veci. Súd zdôrazňuje, že v predmetnom prípade nebola žalobkyňa pokutovaná, resp. trestaná za porušenie povinností stanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa, resp. iných predpisov, ale opätovne zdôrazňuje, že daná pokuta má poriadkový charakter. Bola potrestaná za marenie výkonu kontroly. Podľa názoru súdu, žalobkyňa mala možnosť následne po tom, ako jej bolo oznámenie začatie správneho konania vo veci uloženia pokuty podľa § 9 ods. 2 sa k veci vyjadriť, čo následne aj žalobkyňa urobila a to vyjadrením k oznámeniu o začatí správneho konania. K dôvodom začatia konania sa písomne vyjadrila listom zo dňa 07.11.2015. To znamená, ani podľa názoru súdu nebolo žalobkyni odňaté právo na spravodlivý proces pred orgánom verejnej správy v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súd má za to, že správne orgány dodržali požiadavku článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, konali na základe ústavy, v jej medziach v rozsahu a spôsobom, ktorý stanovil zákon. Súčasne boli rešpektované aj základné pravidlá správneho konania, keďže skutkový stav vo veci bol presne a úplne zistený. Ani podľa názoru správneho súdu neuskutočnenie ústneho pojednávania v predmetnom konaní o uložení sankcie za špecifikované konanie nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa článku 6 ods. 1 Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd, spočívajúcim v zachovaní princípu ústnosti, verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci. Správny orgán ani podľa názoru súdu totiž nespĺňa atribúty nestranného a nezávislého súdu podľa § 6 ods. 1 Dohovoru. Verejné prerokovanie trestného obvinenia, resp. uskutočnenie ústneho pojednávania pred takýmto orgánom preto nemôže naplniť článok 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý zaručuje takéto prerokovanie pred nestranným a nezávislým súdom - aj rozhodnutie Ústavného súdu PL ÚS 12/97. Rovnako aj ústavný súd v uznesení II. ÚS 134/2014.

44. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ktoré spočíva v marení výkonu kontroly, v ktorom žalobkyňa namieta, že zákon o štátnej kontrole nedefinuje, že by súčasťou kontroly bolo aj spisovanie písomného záznamu. Jedine vyhotovenie obrazového alebo zvukovo obrazového záznamu je ponímané v zákone o štátnej kontrole ako súčasť kontroly. Obrazový záznam inšpektorky vyhotovili aje prílohou inšpekčného záznamu. Argumentácia žalobkyne, že kontrola bola vykonaná, a teda ani jej nebolo možné brániť, nie je dôvodná.

45. Vo vzťahu k námietke nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, čím je rozhodnutie nepreskúmateľné súd udáva, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu vyhovuje požiadavkám ustanoveným zákonom a to konkrétne § 47 zákona o správnom konaní, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé za čo konkrétne bola žalobkyňa potrestaná zo špecifikáciou skutku, ktorý je uvedený riadne vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Uvedené vyhovuje ustanoveniam § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku, t. j. zákona č. 71/1967 Zb..

46. Vo vzťahu k námietke nevysporiadania sa s tým, prečo správny orgán uložil pokutu v hornej hranici sadzby, súd uvádza, že výška uloženej pokuty je nepochybne výsledkom uváženia zo strany správneho orgánu. Súd sa v predmetnej veci zaoberal otázkou, či správne uváženie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd má za to, že rozsah uloženej sankcie bol náležité v intenciách § 9 ods. 2 a § 9 ods. 5 citovaného zákona riadne zdôvodnený. Pokuta bola uložená v zákonom stanovenom limite, aj keď je možné konštatovať, že bola uložená na hornej hranici stanovenej sadzby. Povinnosť kontrolovanej osoby bolo umožniť inšpektorom vykonať kontrolu umožnením vstupu do prevádzkarne, podať ústne vysvetlenia a predložiť požadované doklady, pričom toto vyplýva priamo zo zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, pričom ako správne konštatoval aj žalovaný správny orgán, jedná sa o základný predpoklad výkonu kontroly. Konaním žalobkyne bol nielen marený výkon kontroly SOI ale aj sponchybná samotná podstata a význam kontrolnej činnosti vykonávanej SOI pri kontrole vnútorného trhu. V zmysle ust. § 9 ods. 5 zákona č. 128/2002 boli vzaté do úvahy všetky kritéria stanovené v tomto ustanovení, keď k umožneniu výkonu kontroly, resp. dokončeniu kontroly a poskytnutiu súčinnosti nebolo prístupné ani po upozornení zo strany inšpektorov SOI na možné uloženie pokuty za takéto konanie. Zároveň bolo aj zdôvodnené, že žalobkyňa ako podnikateľ, ako kontrolovaná osoba je povinná dodržiavať - strieť podmienky kontroly uvedené v príslušných právnych predpisoch vrátane zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Je potrebné poukázať aj na to, že pokuta bola teda stanovená v zákonom stanovenom limite a navyiac žalobkyňa v rámci správneho konania ani nenamietala výšku uloženej pokuty ako takú.

47. Aj keď zo strany správneho súdu je možné, aby súd v predmetnej veci nariadil dokazovanie, navrhované vykonanie dokazovania zo strany žalobkyne, a to vypočutím svedkov pani. B. G., I. S., J. P. a inšpektorov SOI nevykonali, vzhľadom na to, že skutkový stav v predmetnej veci bol náležité zistený, pričom vôbec podľa názoru nie je sporné, resp. z vykonaného dokazovania bolo preukázané za čo konkrétne žalobkyňa bola potrestaná, za aké špecifikované konanie resp. jej špecifikované konanie bolo označené ako marenie výkonu kontroly s poukazom na § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z., a preto súd nepristúpil k vykonaniu dokazovania vypočutím predmetných svedkov. Ak dôjde k porušeniu prípadne nesplneniu právnej povinnosti, právo spojuje s tým vždy následok. Sankcia predstavuje druh štátneho donútenia aje ustanovená pre prípad

porušenia právneho predpisu. Pri ukladaní sankcie správny orgán prihliadne k závažnosti protiprávneho konania, najmä k spôsobu, akým k protiprávnemu konaniu došlo a k jeho následkom. Efektívnosť správneho trestania závisí od účinnosti sankcií. Z hľadiska uplatnenia princípu zákonnosti je podstatné, aby zákon ustanovil nielen druh sankcie, ale aj určité kritéria na vymeranie sankcie v konkrétnom prípade. V danom prípade uloženie sankcie na hornej hranici zákonom stanovenej sadzby zodpovedalo protiprávnemu konaniu pokutovaného subjektu.

48. Pokiaľ právny zástupca žalobkyne na pojednávaní navrhol moderáciu sankcie - znížením pokuty vzhľadom na likvidačnosť sankcie resp. upustiť od uloženia sankcie s poukazom na ust. § 198 SSP, správny súd k uvedenému návrhu neprihliadol, nakoľko likvidačnosť sankcie - pokuty vo výške 1650,- Eur žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala a upustenie od potrestania by podľa názoru súdu v danom prípade nespĺňalo účel uloženej sankcie, najmä teda aj prevýchovný účel aj vo vzťahu k rešpektovaniu kontrolných orgánov pri výkone svojich kontrolných oprávnení.

49. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, ako je uvedené výrokovej časti tohto rozhodnutia pri aplikácii § § 167 ods. 1 SSP, § 168 SSP za použitia § 175 SSP. Nakoľko žalobkyňa nebola úspešná v konaní, nemá ani právo resp. nárok na náhradu trov konania. Rovnako súd nepriznal právo na náhradu trov konania žalovanému správnomu orgánu pri aplikácii § 168 SSP a contrario, nakoľko neboli splnené podmienky na náhradu trov konania (výnimočnosť).

50. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu **je prípustná** kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) **v lehote 30 dní** od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Žiline, dňa 25. januára 2017

JUDr. Erika Šobieiová
predsedníčka senátu

JUDr. Veronika Poláčková
člen senátu

JUDr. Pavol Polka
člen senátu

oravcikova

Za správnosť vyhotovenia: Ing. Verohika